

gang, og det vil svare omtrent til Krigsftutens Beløb. Smidlertid tror jeg ikke, at det vil være rigtigt eller fornødent i dette Dilemma at fastsætte den Kompensation, som bør gives; det bør ialtfald ikke ubetinget knyttes til Toldloven, paa hvilken Maade Kompensation bør gives, thi det turde jo hende, at det var muligt, at man blev enig om Toldloven i det væsentlige og forbeholdt Kompensationsspørgsmaalet, saaledes at man vel blev enig om, hvor stor Kompensation der skulde staves, men ikke blev ganske enig om, paa hvilken Maade den skulde staves. Disse Love ere jo i det Hele taget komne saa sent til Folkethinget, at jeg vil anse det for rigtigt og ønskeligt, at man søger at blive enig om Grundsætningerne for Toldloven og saa, dersom det skulde vise sig muligt, tager for sig de andre Spørgsmaal om, paa hvilken Maade Kompensationen bør tilveiebringes, thi er man først enig om Toldloven, saavel om de Grundsætninger, som i det Hele taget skulle følges med Hensyn til Toldbestatningen som Kompensationens Størrelse, vil Spørgsmaalet om Maaden, hvorpaa Kompensationen skal tilveiebringes, lettere lade sig afgjøre. Den korte Tid, der er levnet Folkethinget til denne Sags Behandling, maa i det Hele gjøre det ønskeligt at indstrænke de Spørgsmaal, som man tager for, til det strengest Fornødne, idet man jo vanskelig kan i indværende Samling vente denne Sags Tilendebringelse fra den samlede Rigsdags Side, medmindre Landsthinget skulde vise en aldeles uventet Smødefommen overfor det Standpunkt, Folkethinget agter at indtage.

— Jeg skal nu slutte med det Ønske, at Folkethinget vil tage Sagen under en energisk og hurtig Behandling, saa at dette Things Standpunkt kan komme til at foreligge i alle Grundtræk, og dette ønsker jeg baade for dette Things og for Sagens Skuld.

Holstein: Jeg har kun bedet om Ordet, for med et Par Bemærkninger at anbefale denne Sags Fremme og det hurtige Fremme her i Thinget. Det har jo som bekendt været længe, inden den høie Regjering besluttede sig til at tage sig af denne Side af Statens Vel. Siden dengang den høie Regjering tiltraadte, nemlig i 1875 (Afbrydelse) — ja, det er desværre længe siden — har den kun en enkelt Gang rørt ved Toldloven, og det kun — tør jeg nok sige — flygtigt. Senere har Folkethinget gjentagende gjort, hvad det kunde, for at bringe denne Sag frem, og det er jo ogsaa bekendt, at der i den kjøbenhavnske Handelsstand har været en Bevægelse i den Retning, som har strakt

sig til forskjellige Dele af Landet. Jeg antager, man tør sige, at det er disse Bestræbelser baade fra dette Things og Befolkningens Side, der efterhaanden have bragt Regjeringen til at bringe Sagen frem. At den har været behandlet længe i det andet Thing, er uomtvisteligt; men jeg siger det ikke som en Bebreidelse overfor det andet Thing, thi det er naturligt, at saa stor en Sag har krævet en lang Behandling, Landsthinget har jo ikke havt denne Sag til Behandling tidligere; men jeg antager, at da Sagen endelig er kommen frem, og den, dels paa Grund af Regjeringens, jeg kan sige Mangel paa Interesse for Sagen fra Først af, dels paa Grund af det lange og møjsommelige Arbejde, som det andet Thing har været nødt til at anvende paa den, først saa sent er kommen til Behandling i dette Thing i denne Samling, maa det anses for meget ønskeligt, om man her i Salen vilde sætte saamegen Kraft ind paa Sagens Fremme som vel muligt, for at Sessionen ikke skal gaa tilende, uden at vi komme idetmindste et betydeligt Skridt frem i Sagen, og jeg tror, at Folkethinget vil kunne gjøre det, thi for det Første har jo Folkethinget saa grundigt og saa tidt behandlet Spørgsmaalet, at det ikke vil være vanskeligt at foretage de Forandringer eller Lempelser, der dels følge af Tidsforholdene, dels af Landsthingets Behandling, og dernæst er der jo saamange Medlemmer her i Thinget, som endnu fornylig have sjalet med denne Sag, at det vil være muligt, at Udvalget kan gaa hurtigt frem. Det er jo ikke mere end 6—7 Aar siden, at Sagen blev helt gjenbehandlet her i Thinget, og paa Grundlag af den Behandling, som da fandt Sted, blev der senere indbragt to Forslag her i Thinget, først et i 1875 af den ærede sidste Valer og senere et andet i 1880—81 af ham og mig. Jeg tror, at disse Forslag, som staa i meget nær Forbindelse med hinanden, og navnlig det sidste, der havde optaget enkelte Forandringer dels af Hensyn til de forandrede Tidsforhold og dels af Hensyn til den Adresse, der udgik fra Børsudvalget her i Kjøbenhavn, som hint Forslag jo væsentlig var udarbejdet i Overensstemmelse med, vilde kunne bruges som Grundlag for Arbejdet i Udvalget. Det, man i disse Forslag væsentlig maa lægge Vægt paa at opnaa her fra dette Things Side, er jo tre Ting: For det Første at gjøre en større, mere frugtbringende Udvikling af Industrien mulig herhjemme ved Ophævelse af Told paa Raastoffer, dernæst at lette Handelen ved Ophævelse af Skibsafgiften, og endelig at nedlægge Skattebyrden ved Lettelse af Afgifter, der tynge paa den ube-